

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ - ΠΡΟΣΘΗΚΗ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

«Αναμόρφωση του πειθαρχικού δικαίου των υπαλλήλων του δημόσιου τομέα, σύσταση Ελληνικού Κέντρου Εμπειρογνωμοσύνης Διοικητικών Μεταρρυθμίσεων και λοιπές διατάξεις»

Θέμα: ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΔΩΡΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΚΑΙ ΑΔΕΙΑΣ ΣΕ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

Κατάργηση διάταξης Νόμου: άρθρο 1, παράγραφος Γ, υποπαράγραφος Γ1, περίπτωση 1 ΝΟΜΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4093 (ΦΕΚ Α'222/12.11.2012) «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του Ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016».

A. ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ συνιστά ένα καθοριστικό βήμα για την αποκατάσταση της βίαιης απώλειας των εισοδημάτων που υπέστησαν οι Έλληνες πολίτες κατά την περίοδο των μνημονιακών περικοπών και κρίνεται αναγκαία καθώς εκλείπουν από το 2019 οι δημοσιονομικοί λόγοι που τις επέβαλαν.

Ο 13ος και 14ος μισθός έχουν σχεδόν έναν αιώνα ιστορίας στην Ελλάδα, και καταβάλλονταν σταθερά μέχρι και το 2012 είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα.

Αρχικά το δώρο Χριστουγέννων πρόκειται για ένα χρηματικό βοήθημα, που δίνεται από τον εργοδότη προς τον εργαζόμενο, ενόψει των εορτών των Χριστουγέννων. Συνίσταται σ' έναν ολόκληρο μισθό, κατ' ανώτατο όριο και καταβάλλεται από τον εργοδότη έως τις 21 Δεκεμβρίου. Συμβάλλει στην ενίσχυση της αγοραστικής δύναμης των μισθωτών και συντελεί στην αύξηση της εμπορικής κίνησης. Είναι γνωστό και ως 13ος μισθός.

Κατά τη διάρκεια του μεσοπολέμου, οι εργοδότες συνήθιζαν να δίνουν δώρα σε είδος ή σε χρήμα προς τους υπαλλήλους τους. Στις 6 Δεκεμβρίου 1925, για πρώτη φορά οι συνδικαλιστές διατύπωσαν το αίτημα για 13ο μισθό, ενώ δύο χρόνια αργότερα, στις 22 Δεκεμβρίου 1927, οι δημόσιοι υπάλληλοι απήγγησαν με αίτημα την καταβολή ενός ολόκληρου μισθού για τις γιορτές των Χριστουγέννων.

Νωρίτερα, τον Μάρτιο του 1925 έγινε στη χώρα μας μία από τις μεγαλύτερες απεργιακές κινητοποιήσεις στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων είχαν «παραλύσει» το κράτος, το οποίο στέναζε ήδη υπό το βάρος των δανείων και των πολεμικών χρεών. Τα πράγματα έγιναν χειρότερα με την έλευση των προσφύγων οι οποίοι, ανθρώπινα, έψαχναν τροφή και στέγη.

Η τότε κυβέρνηση δεν μπόρεσε να χειριστεί τις ανακúπτουσες δυσκολίες. Όλα άρχισαν έπειτα από τα μέτρα που ανακοίνωσε η κυβέρνηση εις βάρος των σιδηροδρομικών υπαλλήλων. Η κινητοποίηση άρχισε να εξαπλώνεται παντού, αφού και οι λοιπές εργατικές δυνάμεις -ναυτεργάτες, εργαζόμενοι στον Ηλεκτρισμό, στο γκάζι, στην καθαριότητα- διαβλέποντας πως έρχεται η σειρά τους, στάθηκαν αλληλέγγυοι στην κινητοποίηση των σιδηροδρομικών. Η απεργία εξαπλώθηκε σε όλους τους εργαζόμενους της Ελλάδας. Εκείνη τη χρονιά, τον 13ο μισθό τον έλαβαν οι σιδηροδρομικοί και οι τροchioδρομικοί. Επίσης, το διοικητικό συμβούλιο των επαγγελματικών και βιοτεχνικών επιμελητηρίων Ελλάδας αποφάσισε να καταβάλει στο προσωπικό δώρο εορτών ίσο προς έναν μισθό. Μάλιστα, συνέστησε στα μέλη του -σε Αθήνα, Πειραιά, Βόλο, Πάτρα, Θεσσαλονίκη και Κέρκυρα- να κάνουν το ίδιο.

Το δώρο Χριστουγέννων στον ιδιωτικό τομέα δινόταν βάσει εθιμικού δικαίου και καθιερώθηκε το 1946, βάσει υπουργικής απόφασης, υπό την περιγραφή «έκτακτη οικονομική ενίσχυση για τις γιορτές». Εξαιτίας του Εμφυλίου, όμως, ήταν μετρημένες στα δάχτυλα οι επιχειρήσεις που το τηρούσαν. Έπρεπε να φτάσουμε στο 1949 για να το ακολουθήσουν οι περισσότεροι εργοδότες, αφού η χορήγηση του «δώρου» είχε καθιερωθεί ως τακτική, αλλά δινόταν στους μισθωτούς κατόπιν εκδόσεως εκάστοτε κοινής υπουργικής απόφασης. Με αυτή τη νομοθετική ρύθμιση δινόταν το δικαίωμα στους αρμόδιους υπουργούς να καθορίζουν τους μισθούς, στους οποίους συμπεριλαμβάνονταν οι έκτακτες ενισχύσεις των Χριστουγέννων και του Πάσχα.

Οι νόμοι 1777 και 1901 του 1951 επικύρωσαν την προηγούμενη νομοθετική πρωτοβουλία και όριζαν ότι «οι υπουργοί Οικονομικών και Εργασίας δύνανται δια κοινών αποφάσεων να προσδιορίζουν εκτάκτως οικονομικές ενισχύσεις κατά τις εορτές Χριστουγέννων και Πάσχα εις χρήμα ή εις είδος». Το καθεστώς αυτό θα ισχύσει έως το 1980, οπότε με το άρθρο 1 του νόμου 1082 ρυθμίζεται οριστικά και για πάντα το ύψος και ο χρόνος καταβολής των δώρων εορτών και αδείας και το πλαίσιο χορήγησής τους. Με τον ίδιο νόμο, το δώρο μετονομάζεται σε επίδομα. Έναν χρόνο αργότερα, με την υπ' αριθ. 19040/81 απόφαση των υπουργών Οικονομικών και Εργασίας- ρυθμίζονται παγίως όλα τα σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού και χορηγήσεως των επιδομάτων εορτών κατ' έτος.

Στο Δημόσιο, τα επιδόματα εορτών αναγνωρίστηκαν υπέρ των δημοσίων υπαλλήλων με τον Α.Ν. 1502/1950, στο άρθρο 9 παρ. 1 του οποίου οριζόταν ότι «εις τους δημοσίους πολιτικούς υπαλλήλους και υπηρέτας, τους στρατιωτικούς και τα όργανα

ασφαλείας παρέχεται: α) ο μισθός ενός μηνός επί ταις εορταίς των Χριστουγέννων. β) ο μισθός ενός δεκαπενθημέρου επί ταις εορταίς του Πάσχα». Με το άρθρο 74 παρ. 1 του Ν. 1811/1951 επαναλήφθηκε η ως άνω παρ. 1 του άρθρου 9 του α.ν. 1502/1950, ενώ με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου καθιερώθηκε και το επίδομα αδείας, με τη χορήγηση κανονικής άδειας ή την έναρξη των θερινών διακοπών. Αντίστοιχες ρυθμίσεις περιέλαβε το ν.δ. 4548/1966 , ο Υπαλληλικός Κώδικας (που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Π.Δ. 611/1977), και ο Ν.1505/1984 περί του μισθολογίου του προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης. Αντίστοιχες ρυθμίσεις περιέλαβε και ο Ν. 3205/2003 περί του μισθολογίου των λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου (και των Ν.Π.Δ.Δ.) και των μόνιμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας

Τον Αύγουστο του 2009, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) σε έκθεσή του για την ελληνική Οικονομία, βρήκε την ευκαιρία να αξιώσει από την κυβέρνηση της ΝΔ, υπό τον Κώστα Καραμανλή, τον αποκεφαλισμό των συντάξεων, την κατάργηση των δώρων Πάσχα και Χριστουγέννων, όπως και του επιδόματος της καλοκαιρινής άδειας. Στις 2 Μαΐου 2010 ανακοινώνονται τα μέτρα που συμφώνησε η κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου με την Τρόικα. Ανάμεσα στα λοιπά αποφασίστηκε η αντικατάσταση του 13ου και 14ου μισθού των δημοσίων υπαλλήλων με επίδομα 500 ευρώ -σε όσων οι αποδοχές φτάνουν μέχρι 3.000 ευρώ- και πλήρης κατάργηση των δύο μισθών, για μεγαλύτερες αποδοχές. Με τον νόμο 3833/2010 μειώθηκε για όλους τους εργαζόμενους του δημόσιου τομέα -ανάμεσα στα υπόλοιπα- και το δώρο Χριστουγέννων, κατά 30%.

Στις 7 Νοεμβρίου 2012, με το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016, που ψήφισε η υπό τον Αντώνη Σαμαρά κυβέρνηση συνεργασίας ΝΔ – ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κατάργησε ολοσχερώς τα επιδόματα Χριστουγέννων, Πάσχα και Αδείας για τους δημόσιους υπάλληλους και όλους τους συνταξιούχους. Αντίθετα, στον ιδιωτικό τομέα, ο 13ος και 14ος μισθός εξακολουθούν να καταβάλλονται δικαίως, διατηρώντας έτσι τη σημασία τους ως θεμελιώδες στοιχείο της μισθολογικής πολιτικής.

Μελέτες που έχουν πραγματοποιηθεί επιβεβαιώνουν μεγάλες απώλειες για τους εργαζόμενους στον δημόσιο τομέα. Το Κοινωνικό Πολύκεντρο, Ινστιτούτο Μελετών και Ερευνών της ΑΔΕΔΥ όλα αυτά τα χρόνια έχει συντάξει διάφορες μελέτες, οι οποίες επιβεβαιώνουν την οικονομική αιμορραγία που έχουν υποστεί οι δημόσιοι υπάλληλοι, ελέω περικοπών.

Η τελευταία έρευνα που έγινε για το μισθολόγιο στο δημόσιο καταγράφει τις απώλειες που έχουν υποστεί, προκαλώντας σημαντική συρρίκνωση του οικογενειακού προϋπολογισμού.

Στη μελέτη υπογραμμίζεται πως μισθό άνω των 1.600 ευρώ έχει μόλις το 6% των δημοσίων υπαλλήλων το 2020 από το 15% το 2010. Τα μισθολόγια μεταξύ 1.300 έως 1.600 ευρώ έχουν περιοριστεί στο 17% το 2020 από 27% το 2010. Αυξημένος είναι ο αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων που λαμβάνουν από 1.100 έως 1.300 ευρώ και αντιστοιχεί στο 32% το 2020 από 29% το 2010. Επίσης, το 36% των δημοσίων υπαλλήλων λαμβάνουν 900 έως 1.100 ευρώ από 17% το 2010 και για την ίδια δεκαετία έχει διπλασιαστεί ο αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων που λαμβάνει έως 900 ευρώ και αντιστοιχεί στο 20% του συνόλου.

Στην Ελλάδα οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων υποχώρησαν συνολικά κατά 25,6%, ενώ αντίθετα στην Ευρωζώνη αυξήθηκε κατά 21,4% και στην Ε.Ε. κατά 23,8%. Οι χώρες ομαδοποιούνται σε τρεις ομάδες, με βάση την έκθεση. Στην πρώτη, ένας ικανός αριθμός χωρών συγκεντρώνεται στην περιοχή των αποδοχών € 500- € 1.500 και σε τιμές δείκτη καταναλωτικών αγαθών από 40-80. Στην ομάδα αυτή ανήκει η Ελλάδα, Μάλτα, Λιθουανία, Πορτογαλία, Λετονία, Βουλγαρία.

Σε δεκατέσσερις χώρες οι αποδοχές βρίσκονται στο χαμηλό επίπεδο των 500- € 1.500 ενώ ο ευρωπαϊκός μέσος είναι 2.321 € και της ευρωζώνης 2.750 €. Οι πιο χαμηλόμισθοι είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι της Βουλγαρίας με μισθό € 550, της Ρουμανίας με € 700, της Κροατίας με € 874, της Λιθουανίας με € 946, της Σλοβενίας με € 1.000, της Σλοβακίας με € 1.153, της Ελλάδας με € 1.065, της Πολωνίας με 1.181 €, της Τσεχίας με μισθό 1.220 €, της Εσθονίας με μισθό 1.364 €, στη Μάλτα με 1.582 €.

Ένα άλλο ενδιαφέρον στοιχείο της μελέτης που διενήργησε η ΑΔΕΔΥ είναι η απαιτούμενη μεταφορά στις αποδοχές προκειμένου να επιτευχθεί η άριστη τιμή του δείκτη για κάθε χώρα. Για την Ελλάδα υπολογίζεται ότι οι αποδοχές από 1.065 € θα πρέπει να αυξηθούν κατά 160% και να φθάσουν τις 2.766 € εφόσον δεν μεταβάλλονται στο κόστος ζωής.

Επίσης, σύμφωνα με την ίδια μελέτη, την περίοδο 2010 έως 2020 ο μέσος μισθός των γιατρών μειώθηκε κατά 10,5% από 1.443 ευρώ σε 1.291 ευρώ. Αντίστοιχα μειώθηκε ο μέσος μισθός των εκπαιδευτικών κατά 15,7% από 1.311 ευρώ σε 1.105 ευρώ, των τεχνικών υγείας κατά 11,9% από 1.176 ευρώ σε 1.036 ευρώ, ενώ ο μισθός των υπαλλήλων γραφείου γενικών καθηκόντων κατά 14,7% από 1.196 ευρώ σε 1.020 ευρώ.

Ακόμη, με τον αριθμό των δημοσίων υπαλλήλων να είναι κατά 15% μικρότερος σε σχέση με το 2010 η μισθολογική αποτύπωση δείχνει ότι ακόμη και αυτοί που έχουν χρόνια υπηρεσίας δεν απολαμβάνουν μισθολογικών προνομίων, αλλά έχουν υποστεί σημαντικές περικοπές σε όλες τις ειδικότητες και βαθμίδες του Δημοσίου.

Παράλληλα, μεγάλο είναι το μισθολογικό χάσμα μεταξύ ανδρών και γυναικών. Έτσι, κατά την περίοδο 2010 – 2020 ο μέσος μισθός για τους άνδρες δημόσιους υπαλλήλους υποχωρεί κατά 14,7% από 1.326 ευρώ σε 1.131 ευρώ, ενώ αντίστοιχα για τις γυναίκες υποχωρεί κατά 15,4% από 1.210 ευρώ σε 1.024 ευρώ. «Ως αποτέλεσμα της ταυτόχρονης αυτής υποχώρησης ο μέσος μισθός για τις γυναίκες από 92,1% του αντίστοιχου για τους άνδρες το 2010 υποχωρεί στο 90,6%.

Τέλος, η ανισότητα επεκτείνεται και στη σχέση μισθού με το εκπαιδευτικό επίπεδο του εργαζόμενου», επισημαίνεται στην ίδια μελέτη. Έτσι, ενώ το 2010 η αμοιβή για πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ήταν αυξημένη κατά 18,1% σε σχέση με αυτό της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, το 2020 η επιπλέον αμοιβή περιορίστηκε σε ένα πρόσθετο 10,5% σε σχέση με το πτυχίο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης», επισημαίνει η έρευνα.

Κι ενώ η χώρα μας έχει βγει από τα Μνημόνια ήδη από το 2019, η Κυβέρνηση της ΝΔ αρνείται να συζητήσει το ενδεχόμενο αποκατάστασης της μισθολογικής απώλειας των δημοσίων υπαλλήλων, γεγονός που περιορίζει σημαντικά τη δυνατότητα της αξιοπρεπούς διαβίωσης των εργαζομένων. Στον αντίποδα, χώρες που βίωσαν ανάλογη οικονομική κρίση, όπως η Ισπανία και η Πορτογαλία, εφάρμοσαν αναστολή καταβολής των δώρων, όμως μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα, πριν τα επαναφέρουν.

Στη σημερινή συγκυρία, λοιπόν, δεν υπάρχει καμία δικαιολογία πλέον για την παρακράτηση τμήματος των μισθών των εργαζομένων και των συντάξεων του Δημοσίου, ειδικά μετά την έξοδο της χώρας μας από τα Μνημόνια το 2019.

Άλλωστε, οι πρόσφατες εξαγγελίες για αύξηση του ρυθμού ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας κατά 2,5%, δηλαδή το τριπλάσιο σε σχέση με τον μέσο όρο της Ευρωζώνης, ενισχύουν ακόμη περισσότερο τα επιχειρήματα για την επαναφορά των δώρων. Αυτή η εξέλιξη θα μπορούσε να συμβάλλει στην αποκατάσταση της αγοραστικής δύναμης των δημοσίων υπαλλήλων και των συνταξιούχων του δημοσίου τομέα και στην αναγνώριση της συνεισφοράς τους στην ανάπτυξη της χώρας, ιδιαίτερα σε μια περίοδο που ο πληθωρισμός καλπάζει και οι ανατιμήσεις στα προϊόντα πρώτης ανάγκης, στο κόστος στέγασης, καθώς και στο ρεύμα και στα καύσιμα έχουν αγγίξει πρωτοφανή υψηλά επίπεδα.

Η ΑΔΕΔΥ, με αίτημά της, στις 27 Δεκεμβρίου 2024 ζήτησε από το Συμβούλιο της Επικρατείας την διεξαγωγή πρότυπης δίκης για να κριθεί η συνταγματικότητα της διατήρησης της κατάργησης των επιδομάτων εορτών και αδείας στο Δημόσιο που έλαβε χώρα με τον ν.4093/2012. Συγκεκριμένα η ΑΔΕΔΥ ζήτησε με αίτησή της προς το Συμβούλιο της Επικρατείας να δικάσει σε πρότυπη δίκη την αγωγή που ασκήθηκε στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών και με την οποία ζητήθηκαν στο ακέραιο τα

επιδόματα εορτών και αδείας του ενάγοντος (ήτοι 13ος και 14ος μισθός όπως ίσχυε διαχρονικά στο Δημόσιο). Η αίτηση πρότυπης δίκης έγινε από την ΑΔΕΔΥ, προκειμένου να κριθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο, για όλους τους δημοσίους υπαλλήλους, το εάν είναι σύμφωνη προς το Σύνταγμα, την Οδηγία 2041/2022/ΕΕ περί επαρκών κατώτατων μισθών στην Ευρωπαϊκή Ένωση που επιτάσσει ίση μεταχείριση εργαζομένων του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, αναφορικά με τη διασφάλιση επαρκούς και δίκαιου κατώτατου μισθού ο οποίος εγγυάται το αξιοπρεπές της διαβίωσής τους και το άρθρο 31 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης η παράλειψη του κοινού νομοθέτη να επαναθεσμοθετήσει τα επιδόματα εορτών και αδείας (13ο και 14ο μισθό) στους εργαζόμενους του Δημοσίου, λαμβάνοντας υπόψη και την προβαλλόμενη εξίσωση των κατώτατων μισθών των εργαζομένων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα και την υπάρχουσα καταβολή, των επιδομάτων εορτών και αδείας (13ος και 14ος μισθός), στους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα.

Σύμφωνα με την οδηγία 2022/2041/ΕΕ κρίνεται αναγκαία η εξίσωση των κατώτατων μισθών των εργαζομένων στα κράτη-μέλη της ΕΕ, αδιακρίτως αν ανήκουν στον δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα και παράλληλα ότι πρέπει οι ευνοϊκές ρυθμίσεις των ιδιωτικών υπαλλήλων να ισχύουν και για τους δημοσίους υπαλλήλους.

Η επαναφορά των επιδομάτων είναι σύμφωνη με τη συνταγματική αρχή της ισότητας στην κατανομή των δημοσίων βαρών και στην υποχρέωση του κράτους για τη διασφάλιση των κοινωνικών δικαιωμάτων και του κοινωνικού κράτους δικαίου.

Η παράλειψη άλλωστε επαναφοράς του 13ου και 14ου αντίκειται στη συνταγματική δέσμευση για σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, αλλά και στην ισότιμη εκπλήρωση του χρέους στην κοινωνική και εθνική αλληλεγγύη.

Εξάλλου κι η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων θέτει πλέον επίσημα ζήτημα επαναφοράς του 13ου και 14ου μισθού στον δημόσιο τομέα. Η Ένωση θεωρεί ότι ο δικαιολογητικός λόγος της κατάργησης των επιδομάτων εορτών και αδείας πρέπει να θεωρηθεί ότι έχει εκλείψει μετά την είσοδο της χώρας στη λεγόμενη «μεταμνημονιακή εποχή». Ο θεσμός των δώρων, που εξακολουθεί να ισχύει στον ιδιωτικό τομέα, πρέπει να παραμείνει ζωντανός και στον δημόσιο. Αντικατοπτρίζει υπερεκατονταετείς αγώνες και κατακτήσεις των εργαζομένων που δόθηκαν σε εξαιρετικά δύσκολες και αντίξοες πολιτικές και οικονομικές συνθήκες. Η περικοπή του 13ου και 14ου μισθού για τους δικαστικούς λειτουργούς και υπαλλήλους του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα παραβιάζει τα άρθρα 2, 5, 21 και 25 του Συντάγματος, καθώς και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ). Αυτή η νομική πρωτοβουλία τονίζει την ανάγκη για την αποκατάσταση των δικαιωμάτων των δικαστών και των δημοσίων υπαλλήλων, επισημαίνοντας τις θεσμικές υποχρεώσεις της πολιτείας.

Τα δώρα αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι των συνολικών αποδοχών των εργαζομένων και των συνταξιούχων του δημοσίου τομέα και δεν συνιστούν δωρεά ή φιλοδώρημα αλλά δικαίωμα που απορρέει από την εργασία τους. Αυτή η ιστορική ρύθμιση αντανakλά τη σημασία της οικονομικής στήριξης των εργαζομένων και συνταξιούχων σε δύσκολες περιόδους.

Τα δώρα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένα με τις αυξημένες οικονομικές ανάγκες που προκύπτουν κατά τις εορταστικές περιόδους, όπως τα Χριστούγεννα και το Πάσχα, αλλά και κατά την καλοκαιρινή περίοδο και αφορούν όλους τους υπαλλήλους και συνταξιούχους του δημοσίου τομέα, ανεξαρτήτως του ύψους των αποδοχών τους, με στόχο την ενίσχυση της αγοραστικής τους δύναμης.

Η καταβολή των δώρων έχει σημαντική επίδραση στην τόνωση της κατανάλωσης και της συνολικής οικονομικής δραστηριότητας, υποστηρίζοντας έτσι τη λειτουργία της αγοράς για συγκεκριμένες χρονικές περιόδους.

Οι υπάλληλοι και συνταξιούχοι του δημοσίου τομέα συμβάλλουν καθοριστικά στη στήριξη της συνολικής οικονομίας, καθώς ενισχύουν την κατανάλωση και την εγχώρια ζήτηση.

Με δεδομένο ότι διανύουμε τη μετα-μνημονιακή περίοδο, αποτελεί δικαίωμα των εργαζομένων και συνταξιούχων στον δημόσιο τομέα και επιτακτική υποχρέωση της Πολιτείας να αποκαταστήσει τις μεγάλες απώλειες εισοδημάτων και να θεσπίσει την επαναφορά των δώρων και για τους εργαζόμενους στον δημόσιο τομέα, όπως ισχύει και στον ιδιωτικό.

Στόχος επομένως της εν λόγω ρύθμισης είναι να αποκατασταθεί η βίαιη απώλεια του εισοδήματος των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα, αφού πλέον εξέλιπαν οι δημοσιονομικοί λόγοι που την επέβαλαν, με δεδομένο ότι οι διαδοχικές περικοπές που επεβλήθησαν είχαν προσωρινό χαρακτήρα. Η διατήρηση της κατάργησής τους επί 13 χρόνια μετά την έκτακτη και εξαιρετική νομοθέτηση του Ν.4093/2012 στερείται παντελώς δημοσιονομικής, πολιτικής, κοινωνικής και συνταγματικής νομιμοποίησης.

Β. ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ- ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Άρθρο

Καταργείται η περίπτωση 1 της υποπαραγράφου Γ1, της παραγράφου Γ, του άρθρου 1ου του νόμου 4093/2012 (ΦΕΚ Α 222/12.11.2012) που έχει ως εξής: «1. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας,

διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., και Ο.Τ.Α., καθώς και για τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και αντίστοιχους της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, καταργούνται από 1.1.2013. »

Άρθρο.....

Επανερχονται πλήρως τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, στο ύψος 13ου και 14ου μισθού, για τους λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ. και Ο.Τ.Α., καθώς και για τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ Ή ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Τροποποίηση – αντικατάσταση – συμπλήρωση διατάξεων	
Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης	Υφιστάμενες διατάξεις

Άρθρο Καταργείται η περίπτωση 1 της υποπαραγράφου Γ1, της παραγράφου Γ, του άρθρου 1ου του νόμου 4093/2012 (ΦΕΚ Ά 222/12.11.2012) που έχει ως εξής: «1. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., και Ο.Τ.Α., καθώς και για τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και αντίστοιχους της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, καταργούνται από 1.1.2013.»	Άρθρο Περίπτωση 1 της υποπαραγράφου Γ1, της παραγράφου Γ, του άρθρου 1ου του νόμου 4093/2012 (ΦΕΚ Ά 222/12.11.2012) «ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ. 1.: ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ 1. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., και Ο.Τ.Α., καθώς και για τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και αντίστοιχους της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, καταργούνται από 1.1.2013.»
Άρθρο Επανερχονται πλήρως τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, στο ύψος 13ου και 14ου μισθού, για τους λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ. και Ο.Τ.Α., καθώς και για τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος.	

Αθήνα, 28 Αυγούστου 2025

Οι προτείνοντες βουλευτές

Φάμελλος Σωκράτης

Καλαματιανός Διονύσιος-Χαράλαμπος

Γαβρήλος Γιώργος

Ακρίτα Έλενα

Βέττα Καλλιόπη

Γεροβασίλη Όλγα

Γιαννούλης Χρήστος

Δούρου Ειρήνη (Ρένα)

Ζαμπάρας Μιλτιάδης (Μίλτος)

Καραμέρος Γιώργος

Κασιμάτη Ειρήνη (Νίνα)

Κεδίκογλου Συμεών

Κόκκαλης Βασίλης

Κοντοτόλη Μαρίνα

Μαμουλάκης Χαράλαμπος (Χάρης)

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Νοτοπούλου Κατερίνα

Ξανθόπουλος Θεόφιλος

Παναγιωτόπουλος Ανδρέας

Παπαηλιού Γιώργος

Παππάς Νίκος

Πολάκης Παύλος

Τσίπρας Αλέξης

Τσαπανίδου Παρθένα (Πόπη)

Ψυχογιός Γιώργος